

Gustav Pedersen: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til ændringsforslag nr. 7 til § 2 vedrørende sammenlægning af Mariager retskreds og Hellum-Hindsteds herreders retskreds.

Der er det mærkelige, at hverken ændringsforslaget, bemærkningerne eller betænkningens indledning giver så mange oplysninger om sagen, at det er muligt for andre end udvalgets medlemmer at overse forslaget virkninger. Tilsyneladende er der, hvis man læser ændringsforslaget og bemærkningerne, tale om at nedlægge een retskreds og eet hovedtingsted. Det reelle i sagen er imidlertid, at man skal nedlægge to hovedtingsteder.

Nu har ganske vist det ærede medlem hr. Vagn Bro sagt, at han har den opfattelse, at hovedtingstedet i Terndrup skal kunne bibeholdes. Jeg gør imidlertid opmærksom på, at det ved skrivelserne fra justitsministeriet til Randers amt og til Aalborg amt meddeltes, at udvalget havde under overvejelse at sammenlægge de to retskredse og flytte hovedtingstedet til Hadsund.

Der er ikke senere af udvalgets flertal givet udtryk for en ændret opfattelse af dette forhold, og det er altså under denne forudsætning, at sagen hidtil har været til korrespondance i kommunerne og er blevet behandlet i befolkningen. Hvis der er en anden indstilling hos udvalgets flertal, måtte det i hvert fald være rimeligt, at det fandt et udtryk, så at man blev klar over, hvor langt forslaget rakte. Jeg gør nemlig opmærksom på, at det jo er en ny sag, der hermed er til forhandling i tinget.

Som allerede tidligere oplyst har der ikke været tale om denne sammenlægning i noget af de to lovforslag, der har været fremsat i dette og i forrige folketingsår. Der har heller ikke været gjort bemærkninger herom ved nogen af de to førstebehandlinger. Den beretning fra udvalget, som skal indsendes fra et udvalg, der ikke er færdigt ved folketingsårets slutning, ses i dette tilfælde ikke at være afgivet; der er altså heller ingen oplysninger der.

Sagen kommer med andre ord først frem som ændringsforslag i den betænkning, der blev afgivet i lørdags, og jeg synes, det måtte være naturligt, at sagen der var behandlet på en sådan måde, at folketingets medlemmer vidste, hvad forslaget reelt går ud

på, altså ikke alene den formelle tilslutning til at sammenlægge de to retskredse; der er så meget mere grund til at gøre opmærksom herpå, som ændringsforslaget også på anden vis har en ekstraordinær karakter. Det er ikke ønsket, ikke fremsat og ikke tiltrådt af den højtærede justitsminister. Det er modtaget med megen betænkelighed — for ikke at sige det stærkere — af de to dommere, altså i begge retskredsene, både i den, der skal nedlægges, og i den, der skal modtage den nedlagte kreds. Næsten alle kommuner i begge retskredse, altså ikke alene i den, som foreslås nedlagt, er meget stærke modstandere af sammenlægningen, og amtterne har ikke syntes, at de har kunnet desavouere kommunerne; Randers amt har endda derved en særlig betænkelighed.

Det er alle disse forhold, der skal tages i betragtning overfor dette forslag, der altså ikke har foreligget optaget i et lovforslag her i tinget, og som i virkeligheden er overordentlig sparsomt oplyst. Som motivering er angivet, at man er betænkelig ved de små retskredse, og det er anført, at man har en hovedregel gående ud på, at der skal være 25 000 indbyggere i en retskreds. Jeg vil meget advare imod, at folketinget skulle være bundet så hårdt af en almindelig arbejdsregel, at den næsten kommer til at virke som en grundlov.

Der er iøvrigt også nævnt andre kredse, hvor man er nødt til at dispensere, og spørgsmålet er da, om der her, som der står i den meget sparsomme og summariske betænkning, bliver en kreds af passende størrelse. Jeg gør opmærksom på, at den sammenlagte retskreds vil få en udstrækning fra Randers fjord til et par kilometer syd for Limfjorden, i luftlinie ca. 43 km og med meget snørklede forbindelseslinier. Den længste udstrækning på den anden led, fra Kattegat ind forbi Rebild bakker, er på ca. 30 km.

Jeg synes, det er med rette, at befolkningen i de to retskredse gør opmærksom på, at det er så vanskelige vilkår, man giver den, at der havde været grund til en yderligere behandling af sagen, inden man tog stilling til den, så meget mere som man i virkeligheden ikke behøver at have noget hastværk. Ganske vist kan lokale forhold ikke i alle tilfælde være afgørende; de må, hvis det er nødvendigt, vige for